Dosarul nr.4r-112/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25148666-02-4r-15012026 Judecător: Vitalie Moroșanu

D E C I Z I E
În numele Legii

28 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Denis Băbălău
Judecătorii: Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Gurduz Elena, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui SC „Ultracom" SRL, învinuit în baza art. 240 alin. (2) Cod contravențional.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

c o n s t a t ă :

1. La 26.09.2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Elena GURDUZ, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care SC „Ultracom" SRL, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(2) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că: „la data de 01.10.2024, ora 11.09, în mun. Chișinău, intersecția bd. Ștefan cel Mare cu str. M. Bănulescu Bodoni, proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare nu a comunicat în condițiile art. 443/1 alin. 2 din Codul Contravențional identitatea conducătorului vehicolului cu care a fost săvîrșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic ignorînd prevederile art. 16/1 și 443/1 Cod Contravențional, ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. 240 alin.(2) al Codului Contravențional".

2. Pe cale de consecință, SC „Ultracom" SRL, a fost sancționat conform art. 240 alin.(2) Cod Contravențional al RM, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 17 unități convenționale ce constituie de 750,00 lei.

3. La 13.10.2025, SC „Ultracom" SRL, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia adoptată de agentul constatator din data de 26.09.2025, întocmite în privința sa, a depus o contestație. În motivarea contestației SC „Ultracom" SRL, a menționat că, agentul constatator în mod arbitrar, fără a fi luate în considerație totalitatea circumstanţelor de fapt, ignorând aprecierea multiaspectuală a probelor, contrar principiilor imparţialităţii şi obiectivităţii, cât şi ignorând normele imperative ale Codului Contravenţional a calificat vădit greşit fapta. Persoana juridică nu este subiect de răspundere contravențională pentru această faptă.

4. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2025, s-a admis contestația depusă de către SC „Ultracom” SRL. S-a anulat decizia de sancționare nr. DCT04 nr. 353159 din 26.09.2025 emisă în baza art. 240 alin.(2) cu încetarea procesului contravențional în privința cet. SC „Ultracom” SRL din lipsa faptului contravenției.

5. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Gurduz Elena, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului a invocat:

- în rezultatul examinării cazului dat la dosarul contravențional au fost anexate probele necesare care au confirmat vinovăția SC „Ultracom” SRL în comiterea contravenției. Nu poate fi vorba că decizia primită s-a bazat doar pe constatările personale ale agentului constatator.

- remarcă că prima instanță s-a expus asupra examinării contestației într-o modalitate formală și consideră că vinovăția SC „Ultracom” SRL a fost demonstrată pe deplin.

6. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

7. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

8. La 20.02.2026, reprezentantul SC „Ultracom” SRL a depus referință asupra recursului înaintat, prin care solicită respingerea acestuia cu menținerea hotărîrii.

9. ***Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.***

10. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

11. În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

12. În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

13. Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile

procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

15. Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

16. Potrivit materialelor cauzei, se constată că, la 26.09.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 nr. 353159, prin care SC „Ultracom" SRL a fost sancționată cu amendă în mărime de 17 unități convenționale, ceea ce constituie 850,00 lei, în baza art. 240 alin.(2) Cod Contravențional.

17. În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 nr. 353159 din 26.09.2025, SC „Ultracom" SRL este învinuit în comiterea contravenției prevăzute la art. 240 alin.(2) din Codul Contravenţional al RM, precum că, „la data de 01.10.2024, ora 11.09, în mun. Chișinău, intersecția bd. Ștefan cel Mare cu str. M. Bănulescu Bodoni, proprietarul vehicolului în termen de 60 de zile lucrătoare nu a comunicat în condițiile art. 443/1 alin. 2 din Codul Contravențional identitatea conducătorului vehicolului cu care a fost săvîrșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic ignorînd prevederile art. 16/1 și 443/1 Cod Contravențional , ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. 240 alin.(2) al Codului Contravențional".

18. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2025, s-a admis contestația depusă de către SC „Ultracom" SRL. S-a anulat decizia de sancționare nr. DCT04 nr. 353159 din 26.09.2025 emisă în baza art. 240 alin.(2) cu încetarea procesului contravențional în privința cet. SC „Ultracom" SRL din lipsa faptului contravenției.

19. Instanța de recurs constată că soluția adoptată de instanța de fond este legală, întemeiată și rezultă din aprecierea corectă a circumstanțelor cauzei și a normelor de drept aplicabile. Din acest motiv, recursul declarat de agentul constatator nu poate fi admis.

20. Colegiul reține că răspunderea contravențională poate interveni doar în măsura în care existența faptei și vinovăția persoanei sunt demonstrate prin probe pertinente, concludente și veridice, administrate cu respectarea procedurii prevăzute de lege. Or, din materialele dosarului rezultă că agentul constatator nu a prezentat probe suficiente care să confirme întrunirea tuturor condițiilor necesare pentru atragerea S.R.L. „Ultracom" la răspundere contravențională. Prima instanță a constatat corect că la dosar nu se regăsesc dovezi obiective și incontestabile din care să rezulte că procedura prevăzută de art. 443[1] Cod contravențional a fost respectată integral și că obligația legală de comunicare a identității conducătorului auto a devenit efectiv incidentă în sarcina contestatarului.

21. Deși în recurs se afirmă că solicitarea prevăzută de art. 443[1] alin. (1) Cod contravențional ar fi fost expediată și recepționată la data de 30.10.2024, simpla invocare a acestei împrejurări nu poate suplini obligația de a prezenta instanței probele corespunzătoare care să demonstreze transmiterea și recepționarea solicitării în modalitatea expres prevăzută de lege. Procedura instituită de art. 443[1] Cod contravențional nu reprezintă o formalitate lipsită de importanță, ci o garanție procesuală esențială, deoarece numai după recepționarea solicitării începe să curgă termenul de 60 de zile lucrătoare în care proprietarul sau posesorul vehiculului este obligat să comunice identitatea conducătorului auto. În lipsa unor dovezi certe privind respectarea acestei etape procedurale, nu poate fi reținută existența obligației neexecutate care

constituie însăși premisa răspunderii contravenționale prevăzute de art. 16[1] și art. 240 alin. (2) Cod contravențional.

22. Instanța de recurs apreciază că prima instanță a aplicat corect principiul prezumției de nevinovăție și regula interpretării dubiilor în favoarea persoanei împotriva căreia a fost pornit procesul contravențional. În condițiile în care probele prezentate nu demonstrează în mod convingător respectarea procedurii legale și nici existența tuturor elementelor necesare atragerii la răspundere a contestatarului, concluzia privind netemeinicia deciziei de sancționare este una justificată.

23. Nu poate fi primit nici argumentul recurentului potrivit căruia simpla existență a fotografiilor și a înregistrării automate a încălcării regulilor de circulație ar fi suficientă pentru menținerea sancțiunii. Contravenția imputată S.R.L. „Ultracom" nu constă în trecerea la culoarea roșie a semaforului, ci în pretinsa necomunicare a identității conducătorului vehiculului. Din această perspectivă, esențială nu este demonstrarea încălcării regulilor de circulație de către un conducător auto neidentificat, ci demonstrarea faptului că proprietarul vehiculului a fost legal solicitat să furnizeze informația respectivă și că, ulterior, nu și-a executat obligația prevăzută de lege. Or, tocmai aceste împrejurări nu au fost probate în mod suficient.

24. Colegiul consideră întemeiată și concluzia instanței de fond referitoare la calitatea de subiect al răspunderii contravenționale. Potrivit art. 17 alin. (2) Cod contravențional, persoana juridică răspunde contravențional numai în cazul în care norma materială din partea specială prevede expres sancționarea acesteia. Prima instanță a observat corect că dispozițiile art. 240 Cod contravențional nu conțin o asemenea prevedere expresă.

25. Argumentul recurentului potrivit căruia persoanele juridice pot fi sancționate ori de câte ori legea nu le exclude expres nu poate fi acceptat. În materia răspunderii contravenționale sunt aplicabile principiile legalității și interpretării restrictive a normelor sancționatoare. În consecință, existența răspunderii contravenționale a persoanei juridice nu poate fi dedusă prin interpretare extensivă, ci trebuie să rezulte în mod clar și neechivoc din textul legii. Atunci când legiuitorul a intenționat atragerea la răspundere a persoanelor juridice, acesta a prevăzut expres această posibilitate. În lipsa unei asemenea prevederi exprese în norma materială aplicată, orice dubiu urmează a fi interpretat în favoarea persoanei sancționate.

26. De asemenea, nu poate fi reținută critica privind pretinsa apreciere superficială a probelor de către prima instanță. Din conținutul hotărârii rezultă că judecătorul a examinat materialele prezentate de agentul constatator, a analizat relevanța acestora în raport cu elementele constitutive ale contravenției imputate și a explicat în mod detaliat de ce acestea nu sunt suficiente pentru a demonstra vinovăția contestatarului. Simplul fapt că instanța a ajuns la o concluzie diferită de cea susținută de agentul constatator nu echivalează cu o examinare superficială a cauzei.

27. Prin urmare, instanța de recurs constată că hotărârea contestată se întemeiază pe o apreciere completă și obiectivă a materialului probator, că procedura prevăzută de art. 443[1] Cod contravențional nu a fost demonstrată ca fiind respectată în mod corespunzător, iar existența răspunderii contravenționale a persoanei juridice în temeiul art. 240 alin. (2) Cod contravențional nu rezultă în mod expres din norma materială aplicată. În aceste condiții, soluția de admitere a contestației, anulare a deciziei de sancționare și încetare a procesului contravențional apare ca fiind legală și întemeiată, iar motivele invocate în recurs nu sunt de natură să justifice casarea hotărârii primei instanțe.

28. În atare circumstanțe, Colegiul reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată,

arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO *Garcia Ruis versus Spania*).

29. De asemenea, Colegiul Penal reiterează că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

30. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

31. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul INSP al IGP, Gurduz Elena, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui SC ,,Ultracom" SRL, învinuit în baza art. 240 alin. (2) Cod contravențional, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată,
Judecătorul **Denis Băbălău**

Judecătorul **Elisaveta Buzu**

Judecătorul **Vladislav Schibin**